

นิพนธ์ต้นฉบับ

Original Article

แนวคิดและมุมมองเกี่ยวกับปัญหาโสเภณี กามโรคและโรคเอดส์
ของสาธารณชนในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

Public Opinions on Prostitution, Venereal Diseases and
AIDS, Paseechareon District, Bangkok

ละอียด สุธีรุฬห์ ส.ส.บ.
วิลาสินี กาหลง ประกาศนียบัตรผู้ช่วยพยาบาล
สถานกามโรคภาษีเจริญ สำนักงานควบคุมโรคติดต่อ
เขต 1 นนทบุรี

La-iat Suterawut B.A.(Social Welfare)
Vilasinee Kalong
Phasechareon STD and AIDS Clinic,
Office communicable Disease Control
Region 1, Nonthaburi

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาโสเภณี ความรู้ความเข้าใจการป้องกัน
กามโรคและโรคเอดส์ของประชาชนในเขตภาษีเจริญ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการปฏิบัติงานควบคุม และ
ป้องกันกามโรคและโรคเอดส์ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ประกอบอาชีพต่างๆ 6 กลุ่ม ได้แก่ ข้าราชการสำนักงานเขต 74 คน
กำนันผู้ใหญ่บ้าน 53 คน ข้าราชการครู 72 คน พนักงานธนาคารพาณิชย์ 104 คน ข้าราชการตำรวจ 82 คน ผู้
ประกอบการสถานบริการ 15 คน รวม 400 คน โดยให้ตอบแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์
ของการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าที่หญิงโสเภณีมาประกอบอาชีพนี้ เพราะความยากจน
(ร้อยละ 88.0) การจดทะเบียนโสเภณีทำให้สามารถควบคุมโรคได้ (ร้อยละ 53.0) กฎหมายปราบการค้าประเวณี
ควรเพิ่มบทลงโทษผู้ซื้อและผู้จัดให้มีการซื้อการขาย (ร้อยละ 88.5) การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีเป็นเรื่องของ
ความต้องการตามธรรมชาติ (ร้อยละ 53.0) การที่หญิงโสเภณีไทยไปประกอบอาชีพโสเภณีในต่างประเทศ ทำให้
ภาพพจน์ของประเทศเสื่อมเสีย (ร้อยละ 92.3) การใช้ถุงยางอนามัยเป็นการป้องกันโรคได้ แต่ถุงยางอนามัยต้องมี
คุณภาพดี และใช้ให้ถูกวิธีด้วย (ร้อยละ 60.5)

ABSTRACT

The objective of this study is to assess the public opinions on prostitution, STD and AIDS among
various groups of population in Paseechareon District, Bangkok. The study was done by

interviewing samples randomly selected from 6 different professions: district officers, subdistrict and village headmen, teachers, bank workers, policemen and entertainment businessmen.

It was found that the respondents were all well aware of problems of prostitution and its related undesirable consequences such as the rapid spread of AIDS and the bad reputation for having a very high number of sex workers in all regions of the country. These problems could be possibly controlled by enforcing the Prostitution Act and placing stronger punishment to those who offended the law. However, since it became a norm for men to buy sex services from prostitutes who engaged in the sex business because of such underlying conditions as poverty and low education, the regular and proper use of condoms would be an effective means to urgently prevent STD and AIDS in Thailand.

บทนำ

ปัจจุบัน ประเทศไทยกำลังประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ซึ่งมีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงขึ้น การแพร่ระบาดดังกล่าว ส่วนหนึ่งมาจากปัญหาโสเภณี และชายนักเที่ยว ซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดการระบาดของกามโรคและโรคเอดส์⁽¹⁾

ในการแก้ปัญหาในเรื่องดังกล่าว จะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้น หากทราบถึงแนวคิดและมุมมองเกี่ยวกับปัญหาโสเภณี กามโรคและโรคเอดส์ของบุคคลอาชีพต่างๆ ก็จะสามารถค้นหาแนวทางที่เหมาะสมในการดำเนินการควบคุม และป้องกันโรคอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวคิดและมุมมองเกี่ยวกับปัญหาโสเภณี กามโรคและโรคเอดส์ของสาธารณชนว่าเป็นอย่างไร โดยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อรับทราบความคิดเห็นของสาธารณชนในแง่มุมต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาโสเภณี
2. เพื่อรับทราบถึงความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติตนของสาธารณชน ในการป้องกันกามโรคและโรคเอดส์
3. เพื่อทราบแนวทางแก้ไขปัญหาการระบาดของกามโรคและโรคเอดส์ของสาธารณชน

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการในเขตภาษีเจริญ โดยทำการเก็บข้อมูลจากผู้ประกอบอาชีพต่างๆ 6 กลุ่ม ได้แก่ ข้าราชการสำนักงานเขต กำนันผู้ใหญ่บ้าน ข้าราชการครู พนักงานธนาคารพาณิชย์ ข้าราชการตำรวจ และผู้ประกอบการหรือเจ้าของสถานบริการ

ระยะเวลาศึกษา ตั้งแต่ตุลาคม 2536 ถึงมีนาคม 2537

ขั้นตอนการศึกษา

1. สร้างแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลที่ต้องการ
 2. ส่งแบบสอบถามขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่าง ให้ตอบแบบสอบถาม โดยให้ตอบเอง และผู้วิจัยมารับแบบสอบถามคืน หลังจากนั้นประมาณ 1 อาทิตย์
 3. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ใสรหัส ลงรหัส วิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ อัตราส่วนร้อยละ ความถี่
 4. สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล
- การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นการเสนอลักษณะทั่วไปเกี่ยวกับเพศ อายุ อาชีพ การศึกษา สภาพสมรส โดยใช้การบรรยายในรูปของการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

ส่วนที่ 2 เป็นการสำรวจความคิดเห็นต่อปัญหา
โสเภณี โดยจะนำเสนอเป็นลำดับดังนี้

2.1 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการที่
หญิงโสเภณีมาประกอบอาชีพนี้

2.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับควรมีอาชีพโสเภณี
ต่อไปหรือไม่

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับ
หญิงโสเภณี

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจดทะเบียนโสเภณี

2.5 ความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนบทลงโทษของ
กฎหมายปรามการค้าประเวณี โดยเพิ่มบทลงโทษ ผู้
ซื้อ และผู้จัดให้มีการซื้อการขาย

2.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพพจน์ของประเทศ
ไทย ในสายตาชาวต่างชาติต่ออาชีพโสเภณี

2.7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการที่หญิงโสเภณีไทย
ไปประกอบอาชีพโสเภณีในต่างประเทศ

2.8 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแพร่เชื้อโรคเอดส์
จากหญิงโสเภณี ไปสู่มักมามากกว่าการแพร่เชื้อ
จากยาเสพติด

2.9 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเปลี่ยนอาชีพของ
หญิงโสเภณีหลังจากติดเชื้อเอดส์

ส่วนที่ 3 ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรม
การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอาชีพพิเศษ

3.1 ความรู้ ความเข้าใจ ในการใช้ถุงยาง
อนามัยเพื่อป้องกันโรค

3.2 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิง
อาชีพพิเศษทำให้เป็นโรคได้ทุกครั้ง

3.3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิง
อาชีพพิเศษราคาแพง โดยไม่ป้องกันก็ทำให้เป็นโรคได้

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มอาชีพต่างๆที่
ใช้ในการศึกษาคั้งนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา รวมทั้งหมด 400 ราย
เป็นเพศชาย 232 ราย คิดเป็นร้อยละ 68.0 เพศหญิง
128 ราย (ร้อยละ 32.0) มีอายุระหว่าง 19 - 59 ปี
กลุ่มอายุที่พบมากที่สุด คือ 30 - 39 ปี (ร้อยละ 38.0)
รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 19 - 29 ปี (ร้อยละ 30.0)
กลุ่มอายุที่มีน้อยที่สุด คือ 50 ปีขึ้นไป มีเพียงร้อยละ
9.5

กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพเป็นพนักงานธนาคารมาก
ที่สุด (ร้อยละ 26.0) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ
ร้อยละ 20.5 ข้าราชการสำนักงานภาษีเจริญ ร้อยละ
18.5 ข้าราชการครู ร้อยละ 18.0 กำนันผู้ใหญ่บ้าน
ร้อยละ 13.3 และผู้ประกอบการสถานบริการ ร้อยละ
3.8

การศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับการ
ศึกษาค่อนข้างสูง ส่วนใหญ่จบปริญญาตรีหรือสูงกว่า
(ร้อยละ 42.7) รองลงมาคือ ระดับมัธยมปลายสาย
อาชีพ ร้อยละ 14.8 และจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7
หรือต่ำกว่า มีร้อยละ 11.3

สภาพสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
สมรสแล้ว (ร้อยละ 62.3) รองลงมายังโสด คิดเป็นโสด
(ร้อยละ 33.5) และผู้ที่เป็นหม้าย แยกกันอยู่ คิดเป็น
ร้อยละ 4.3

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาโสเภณี
กามโรคและโรคเอดส์

2.1 ความคิดเห็นต่อการมาประกอบอาชีพโสเภณี
โดยภาพรวม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิด
เห็นว่า การมาประกอบอาชีพโสเภณีเพราะยากจน

ตารางที่ 1 ร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อเหตุผลและความจำเป็นที่หญิงโสเภณีมาประกอบอาชีพนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

การที่หญิงโสเภณีมาประกอบอาชีพนี้	ร้อยละ
ยากจน	88.0
ต้องการศึกษา	65.0
ผิดหวังในชีวิตสมรส	29.0
สาเหตุที่เป็นโสเภณี	
ถูกล่อลวงมา	80.8
สมัครใจ	58.8
มีคนไปซื้อมาจากบ้าน	45.5
เพื่อนชวนมา	36.2
อื่นๆ (อยากลอง ใจแตก ฯ)	7.5

ต่อการศึกษา และผิดหวังในชีวิตสมรส ส่วนสาเหตุที่ต้องเป็นโสเภณีก็เพราะถูกล่อลวงมา เพื่อนชวน และส่วนหนึ่งสมัครใจมาเอง (ตารางที่ 1)

2.2 ความคิดเห็นต่อการมีอาชีพโสเภณีต่อไป

ร้อยละ 62.8 ของกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นว่าจะสมควรมีอาชีพโสเภณีต่อไป โดยให้เหตุผลว่าจะช่วยลดการข่มขืน ช่วยให้ชาวชนบทมีรายได้ไปเลี้ยงครอบครัว เป็นการแบ่งเบาภาระด้านเพศสัมพันธ์ของแม่บ้าน และเป็นการสนองความต้องการของตลาดและผู้ที่ยังเป็นโสด (ดูตารางที่ 2)

กลุ่มตัวอย่างที่เห็นว่าไม่สมควรมีอาชีพนี้ต่อไป มีร้อยละ 77.8 โดยให้เหตุผลว่า เป็นแหล่งแพร่โรคมากที่สุด ทำให้ประเทศเสียชื่อเสียง ทำให้วัฒนธรรมเสื่อม เป็นการสร้างค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง รวมทั้งก่อ

ตารางที่ 2 ร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการมีอาชีพโสเภณีต่อไป (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

ความคิดเห็นต่อการมีอาชีพโสเภณี	จำนวน	ร้อยละ
ควรอาชีพนี้	251	62.8
เพราะ: - ลดการข่มขืน		48.5
- ช่วยให้ชาวชนบทมีรายได้ไปเลี้ยงครอบครัว		26.5
- เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว		5.3
- เป็นการกตัญญูต่อพ่อแม่		3.5
- อื่นๆ: แบ่งเบาภาระของแม่บ้าน สนองความต้องการของตลาด		9.3
ไม่ควรอาชีพนี้	311	77.8
เพราะ: - เป็นแหล่งแพร่โรค		68.3
- ทำให้ประเทศเสื่อมเสียชื่อเสียง		40.0
- ทำให้วัฒนธรรมเสื่อม		39.8
- สร้างค่านิยมที่ไม่ถูกต้อง		33.8
- ก่อให้เกิดอาชญากรรม		32.3
- อื่นๆ - ทำให้คุณค่าผู้หญิงตกต่ำ เป็นการดูถูกเพศหญิง		3.3
- ส่งเสริมให้พ่อแม่ขี้เกียจทำงาน		

ให้เกิดอาชญากรรม นอกจากนั้นยังมีเหตุผลอื่นๆ เช่น ทำให้คุณค่าผู้หญิงตกต่ำ เป็นการดูถูกเพศหญิง ส่งเสริมให้พ่อแม่ชี้แจงทำงาน (ตารางที่ 2)

น่าสังเกตว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งให้ความเห็น ทั้งควรและไม่ควร โดยมีแนวคิดสนับสนุนทั้ง 2 ด้าน เช่น เห็นควรให้มีเพราะจะช่วยลดการข่มขืนลง แต่ในขณะเดียวกัน ก็ไม่อยากให้มี เพราะเป็นแหล่งแพร่โรคเอดส์และทำให้ภาพพจน์ของประเทศเสียไป

2.3 ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความคิดเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีเป็นเรื่องของความต้องการตามธรรมชาติ รองลงมาเห็นว่าเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ และเป็นการแสดงว่าเป็นชายชาตรี นอกจากนั้นยังมีเหตุผลอื่นๆ อีก เช่น อยากลอง เมา ติดไปกับเพื่อน เป็นโรคจิต ช่วยสภาพการสมรสที่ไม่สมดุลงทางเพศ เป็นความสุขทางโลกที่ไม่เดือดร้อนผู้อื่นนอกจากตัวเอง กลุ่มผู้ประกอบการสถานบริการมีความคิดเห็นว่าเป็นการกระจายรายได้ไปสู่ชนบท (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ร้อยละของความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี	ร้อยละ
- เป็นเรื่องของความต้องการตามธรรมชาติ	53.0
- เป็นการผ่อนคลายอารมณ์	46.5
- เป็นการแสดงว่าเป็นชายชาตรี	6.3
- เป็นเรื่องธรรมดาใครๆ ก็เที่ยว	21.3
- อื่นๆ: อยากลอง เมา ติดไปกับเพื่อน ช่วยสภาพการสมรสที่ไม่สมดุลงทางเพศ เป็นโรคจิต เป็นความสุขทางโลกที่ไม่เดือดร้อนผู้อื่นนอกจากตัวเอง	20.5

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจดทะเบียนโสเภณี โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการจดทะเบียนโสเภณีว่า จะทำให้สามารถควบคุมโรคได้ รองลงมาคือจะทำให้เกิดการยอมรับอาชีพนี้ และเห็นว่าจะมีผลกระทบต่อครอบครัว ญาติ พี่น้อง ทำให้ลดจำนวนหญิงโสเภณีลงได้ นอกจากนั้นยังมีเหตุผลอื่นๆ เช่น เป็นความเพ้อฝันของผู้ใหญ่ ในบ้านเมืองส่งเสริมให้มีโสเภณีมากขึ้น และเห็นว่าอาชีพโสเภณีมีมานานแล้ว ไม่สามารถเลิกได้

ส่วนกลุ่มอาชีพผู้ประกอบการเห็นว่า จะได้ไม่ต้องจ่ายค่าคุ้มครองให้ตำรวจ (ดูตาราง ที่ 4)

2.5 ความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนบทลงโทษของกฎหมายปรามการค้าประเวณีโดยเพิ่มบทลงโทษผู้ซื้อและผู้จัดให้มีการซื้อการขาย

กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการเปลี่ยนบทลงโทษนี้ คิดเป็นร้อยละ 88.5 (ตารางที่ 5) โดยให้เหตุผลว่าจะได้ลดจำนวนหญิงโสเภณีลง ทำให้ภาพพจน์ของประเทศดีขึ้น เป็นการป้องกันการล่อลวง การไม่ส่งเสริมให้มีโสเภณี เป็นการแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ รวมทั้งลดการกดขี่ทางเพศ ทำให้คนเที่ยวน้อยลง

ตารางที่ 4 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการจดทะเบียนโสเภณี (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

ความคิดเห็น	ร้อยละ
สามารถควบคุมโรคได้	53.0
เป็นการยอมรับอาชีพนี้	41.3
เป็นการประจานตัวเอง	31.0
โสเภณีจะได้รับการปฏิบัติที่ดีขึ้น	30.5
มีผลกระทบต่อครอบครัว ญาติพี่น้อง	36.5
เป็นการบังคับให้เป็นโสเภณีตลอดไป	26.0
เป็นการลดจำนวนหญิงโสเภณี	22.5
อื่นๆ - ไม่สามารถเลิกได้ จะได้ไม่ต้องมีการจ่ายค่าคุ้มครองให้ตำรวจ ส่งเสริมให้มีโสเภณีมากขึ้น	4.3

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยกับการเปลี่ยน
บทลงโทษนี้ (ร้อยละ 11.5) โดยให้เหตุผลว่าเป็นการ
แก้ที่ปลายเหตุ ถ้าคนยังยากจนอยู่ ไม่สามารถแก้
ปัญหาโสเภณีได้ ดังนั้น ควรแก้ที่เศรษฐกิจของ
ประเทศด้วย นอกจากนี้ถ้าผู้เกี่ยวข้องมีความต้องการ
หญิงโสเภณีก็อาจขายบริการเองได้ ซึ่งเป็นช่องทาง

ตารางที่ 5 ร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
ต่อการเปลี่ยนบทลงโทษของกฎหมาย
ปรามการค้าประเวณี โดยเพิ่มบทลงโทษผู้
ซื้อและผู้จัดให้มีการซื้อการขาย

การเพิ่มบทลงโทษ	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	354	88.5
ไม่เห็นด้วย	46	11.5
รวม	400	100.0

ให้เจ้าหน้าที่ทุจริตได้ (ตารางที่ 5)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มอาชีพผู้ประกอบการสถาน
บริการให้เหตุผลในการเปลี่ยนบทลงโทษต่างกับกลุ่ม
อาชีพอื่น คือ เห็นว่ากฎหมายเก่าดีอยู่แล้ว ถ้าเปลี่ยน
บทลงโทษ อาจจะเป็นการเพิ่มภาระกับโสเภณีในการ
ที่ต้องจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 6 ร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
เกี่ยวกับภาพจน์ของประเทศไทยใน
สายตาชาวต่างชาติต่ออาชีพโสเภณี

ภาพพจน์ของประเทศไทย	จำนวน	ร้อยละ
เสื่อมเสีย	318	79.5
ไม่เสื่อมเสีย	82	20.5
รวม	400	100.0

2.6 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพพจน์ของประเทศไทยในสายตาชาวต่างชาติต่ออาชีพโสเภณี

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า อาชีพโสเภณีทำให้ภาพพจน์ของประเทศไทยเสื่อมเสีย (ตารางที่ 6) โดย ให้เหตุผลว่าทำให้ชาวต่างชาติมองผู้หญิงไทยเป็นโสเภณีไปหมด เห็นว่าคนไทยใจง่าย เป็นเมืองโสเภณี เป็นแหล่งแพร่โรคเอดส์ ก่อให้เกิดอาชญากรรมและโสเภณีเด็ก มุ่งขายบริการทางเพศ ไม่สนใจจุดเด่นอื่นนอกจากนั้นยังทำให้วัฒนธรรมเสื่อม

กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่า ภาพพจน์ของประเทศไทยไม่เสื่อมเสีย มีร้อยละ 20.5 โดยให้เหตุผลว่าทุกประเทศก็มีอาชีพนี้ แต่ควรมีการควบคุมให้ดีกว่านี้ และเห็นว่าจะทำให้ทั่วโลกได้รู้จักประเทศไทยพร้อมกับเฝ้าดูการแก้ปัญหาของผู้บริหารประเทศ นอกจากนี้เห็นว่า เซ็กซ์เป็นเรื่องของธรรมชาติถ้าทั้ง 2 ฝ่าย ทำด้วยความสมัครใจ

2.7 ความคิดเห็นต่อการที่หญิงไทยไปประกอบ

ตารางที่ 7 ร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการที่หญิงไทยไปประกอบอาชีพโสเภณีในต่างประเทศ (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

ข้อคิดเห็น	ร้อยละ
ทำให้ภาพพจน์ของประเทศไทยเสื่อมเสีย	66.5
ทำให้ผู้หญิงทั่วไปถูกมองเป็นโสเภณี	52.0
ทำให้วัฒนธรรมเสื่อม	44.8
มีค่านิยมในทางไม่ถูกต้อง	40.0
เป็นรายได้เลี้ยงดูครอบครัว	26.8
นำรายได้เข้าประเทศ	12.5
อื่นๆ	5.0

อาชีพโสเภณีในต่างประเทศ

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีความคิดเห็นว่า การที่หญิงไทยไปประกอบอาชีพโสเภณีในต่างประเทศทำให้ภาพพจน์ของประเทศไทยเสื่อมเสีย และทำให้ผู้หญิงไทยทั่วไปถูกมองเป็นโสเภณีไปด้วย นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่นๆ เช่น การประกอบอาชีพโสเภณีในต่างประเทศ มีรายได้ดี สามารถช่วยเหลือครอบครัวได้ เป็นการสะท้อนให้เห็นความล้มเหลวในการบริหารบ้านเมืองจากการว่างงาน การศึกษาและความยากจน (ตารางที่ 7)

2.8 ความคิดเห็นต่อการแพร่เชื้อโรคเอดส์จากหญิงโสเภณีสู่แม่บ้านกับการแพร่เชื้อจากยาเสพติด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการแพร่เชื้อโรคเอดส์จากหญิงโสเภณีสู่แม่บ้านมากกว่าการแพร่เชื้อจากยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 85.3 (ตารางที่ 8) โดยให้เหตุผลว่าชายไทยส่วนมากชอบเที่ยวโสเภณีและไม่ป้องกัน ทำให้ติดเชื้อแล้วแพร่เชื้อให้กับแม่บ้าน

ตารางที่ 8 ร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการแพร่เชื้อโรคเอดส์จากหญิงโสเภณีสู่แม่บ้านมากกว่าการแพร่จากยาเสพติด

การแพร่เชื้อโรคเอดส์	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	341	85.3
ไม่เห็นด้วย	59	14.7
รวม	400	100.0

นอกจากนั้น จำนวนผู้เที่ยวโสเภณีมีมากกว่าผู้ติดยาเสพติด

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นนี้ คิดเป็นร้อยละ 14.7 (ตารางที่ 8) โดยให้เหตุผลว่า ผู้ติดเชื่อจากยาเสพติดมีมากกว่าและติดได้ง่ายกว่า นอกจากนี้ ยังมีความคิดเห็นว่าเอดส์แพร่ได้หลายทาง ไม่เกี่ยวกับเป็นเอดส์ได้ เหตุผลที่ว่านี้น่าจะชี้ให้เห็นว่าการให้สุขศึกษาประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันนี้ ยังเข้าไม่ถึงกลุ่มประชากรบางกลุ่ม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงพิษภัยที่เกิดจากโรคเอดส์อย่างต่อเนื่องตลอดไป โดยเฉพาะการติดต่อของโรคและการป้องกันโรค

2.9 ความคิดเห็นต่อการเปลี่ยนอาชีพของหญิงโสเภณี หลังจากติดเชื่อเอดส์

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากเห็นด้วยกับการเปลี่ยนอาชีพของหญิงโสเภณีหลังจากติดเชื่อเอดส์ โดยให้เหตุผลว่า เพื่อลดการแพร่กระจายเชื้อ และทางราชการควรหาอาชีพอื่นรองรับด้วย ควรจัดสถานพยาบาลให้ เพื่อใช้เวลาที่เหลืออยู่ให้มีคุณค่า

ตารางที่ 9 ร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปลี่ยนอาชีพของหญิงโสเภณีหลังจากติดเชื่อเอดส์

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เห็นด้วย	369	92.3
ไม่เห็นด้วย	31	7.7
รวม	400	100.0

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นนี้ ให้เหตุผลว่า ไม่มีหน่วยงานใดที่จะรองรับหลังจากเลิกอาชีพแล้วและเห็นว่าควรกักบริเวณ นอกจากนี้เห็นว่า การแพร่เชื้อโรคเอดส์เป็นการลดจำนวนประชากรทางธรรมชาติ (ตารางที่ 9)

ส่วนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันโรค และพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอาชีพพิเศษ

3.1 การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีโดยใช้ถุงยางอนามัยเป็นการป้องกันโรคได้หรือไม่ จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนมากรู้ว่า การใช้ถุงยางอนามัยเป็นการปกป้องกันโรคได้ (ตารางที่ 10) โดยให้เหตุผลว่าการใช้ถุงยางอนามัยเป็นวิธีป้องกันโรควิธีหนึ่ง ซึ่งไม่มีวิธีอื่นที่ดีกว่านี้ และถุงยางอนามัยที่ใช้ต้องมีคุณภาพดี ยังไม่หมดอายุ การใช้ต้องถูกวิธีด้วย จึงจะป้องกันโรคได้

กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นว่า การใช้ถุงยางอนามัยป้องกันโรคไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 39.5 โดยให้เหตุผลว่าถุงยางอนามัยที่ใช้ไม่ได้มาตรฐาน แดกหรือรั่ว และการใช้ไม่ถูกวิธี (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ร้อยละของความรู้ ความเข้าใจของกลุ่มตัวอย่าง ต่อการใช้ถุงยางอนามัยในการป้องกันโรค

การใช้ถุงยางอนามัย	จำนวน	ร้อยละ
ป้องกันโรคเอดส์ได้	242	60.5
ป้องกันไม่ได้	158	39.5
รวม	400	100.0

3.2 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี ทำให้เป็นกามโรคและโรคเอดส์ได้ทุกครั้ง

กลุ่มตัวอย่างส่วนมากรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีจะทำให้เป็นกามโรคและโรคเอดส์ได้ทุกครั้ง โดยให้เหตุผลว่าโสเภณีส่วนมากมักจะเป็นโรค และยังคงให้บริการโดยไม่คำนึงว่าใครจะติดโรคไป เพียงคำนึงถึงรายได้ การใช้ถุงยางอนามัยในบางครั้งก็อาจติดโรคถ้าถุงขาด นอกจากนี้ โสเภณีบางคนต้องการแก้แค้นให้ผู้ชายติดเชื้อไปด้วย (ตารางที่ 11)

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมนี้ คิดเป็นร้อยละ 43.0 โดยให้เหตุผลว่าโสเภณีไม่ได้เป็นโรคทุกคน ดังนั้นน่าจะเป็นโรคในบางครั้ง นอกจากนี้ผู้ที่ไปเที่ยวต้องรู้จักใช้ถุงยางอนามัยป้องกันโรคด้วย

3.3 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีราคาแพงโดยไม่ป้องกันแล้วจะไม่เป็นโรค

จากการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีราคาแพงแล้วจะไม่เป็นโรคโดยไม่ป้องกันคิดเป็นร้อยละ 89.3 (ดูตารางที่ 12) โดยให้เหตุผลว่าไม่ว่าถูกหรือแพง มี

โอกาสติดโรคได้ทั้งนั้นถ้าไม่ป้องกัน ยิ่งโสเภณีราคาแพงทำให้ชายนักเที่ยวประมาท ไม่ใช้ถุงยางอนามัย เพราะคิดว่าหญิงโสเภณีไม่เป็นโรค ดังนั้นการเที่ยวโสเภณีควรมีการป้องกันทุกครั้ง เพราะมีโอกาสติดโรคได้ทั้งนั้น

กลุ่มตัวอย่างที่เห็นด้วยกับพฤติกรรมนี้ คิดเป็นร้อยละ 10.7 โดยให้เหตุผลว่า โสเภณีรู้จักป้องกันและดูแลตนเอง ด้วยการไปตรวจร่างกายเป็นประจำ

วิจารณ์

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อรับทราบแนวความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาโสเภณี ความรู้ ความเข้าใจ และการป้องกันกามโรคและโรคเอดส์ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการปฏิบัติงานควบคุมและป้องกันกามโรคและโรคเอดส์ของสาธารณสุขในเขตภาษีเจริญ โดยศึกษาในกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพต่างๆรวม 6 กลุ่ม ได้แก่ ข้าราชการสำนักงานเขต กำนันผู้ใหญ่บ้าน ครู พนักงานธนาคารพาณิชย์ ข้าราชการตำรวจ และผู้ประกอบการสถานเริงรมย์

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาค่อนข้างสูง จบปริญญาตรีและสูงกว่า และส่วนมาก

ตารางที่ 11 ร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณี ทำให้เป็นกามโรคและโรคเอดส์ได้ทุกครั้ง

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เป็นโรค	228	57.0
ไม่เป็นโรค	132	43.0
รวม	400	100.0

ตารางที่ 12 ร้อยละของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีราคาแพงโดยไม่ป้องกัน แล้วจะไม่เป็นโรค

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ
เป็นโรค	357	89.3
ไม่เป็นโรค	43	10.7
รวม	400	100.0

สมรสแล้ว จึงอาจไม่ใช่ตัวแทนของประชาชนทั่วไป แต่ก็ยังเป็นกลุ่มอาชีพที่พบทั่วไปในชุมชน

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า การมีโสเภณีเป็นปัญหาสำคัญทางสังคมประการหนึ่ง โดยมองว่า หญิงโสเภณีมีความจำเป็นบางประการที่ต้องมาประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ และการมีโสเภณีอาจช่วยลดปัญหาการข่มขืนลงได้บ้าง แต่การมีโสเภณีก็ทำให้ประเทศต้องเสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกมองว่าเป็นเมืองโสเภณี และเป็นเหตุให้มีการระบาดของโรคเอดส์อย่างรุนแรง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การแก้ปัญหาโสเภณีอาจทำได้โดยการเพิ่มบทลงโทษของกฎหมายปรามการค้าประเวณี และหาทางเปลี่ยนอาชีพของหญิงโสเภณี โดยเฉพาะรายที่ติดเชื่อ และในขณะเดียวกัน ก็เห็นว่า การที่ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับโสเภณีเป็นเรื่องของการผ่อนคลายอารมณ์หรือเป็นความต้องการตามธรรมชาติ ซึ่งหากมีการใช้ถุงยางอนามัย ก็จะป้องกันกามโรคและโรคเอดส์ได้ หากใช้อย่างถูกวิธี และใช้กับโสเภณีทุกราย ไม่เว้นแม้ประเภทที่มีราคาค่าบริการแพง

ข้อเสนอแนะ

โสเภณีเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นเรื้อรังมานาน และมีการเกี่ยวพันกับปัญหาอื่น ๆ ในสังคมหลายด้านทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การด้อยการศึกษา และวัฒนธรรมเสื่อม การที่จะแก้ไขปัญหาโสเภณีให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาสั้นนั้นย่อมเป็นไปได้ ควรวางแผนแก้ไขทั้งระยะสั้นและระยะยาว โดยมุ่งไปที่แผนการระยะยาวเป็นจุดสำคัญ⁽²⁾

แผนระยะสั้น

รัฐบาลหรือรัฐสภา ควรจะพิจารณาเพิ่มโทษต่อ

ผู้ประกอบการ ผู้ต่อลงให้หญิงโสเภณีมาประกอบอาชีพให้เอาผิดมากขึ้น เพื่อชะลอการขยายตัวของการประกอบการลักษณะนี้ไว้ ขณะเดียวกันควรพิจารณาลดโทษแก่หญิงโสเภณีลง มุ่งการสงเคราะห์มากกว่าจะเอาผิด

แผนระยะยาว

ควรเร่งรัดในการสร้างงานในชนบทอย่างจริงจังตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่วางไว้ หากชนบทมีงานมากขึ้นก็จะชะลอการหลั่งไหลของแรงงานจากชนบทเข้าสู่ตัวเมืองได้⁽³⁾

หน่วยงานของรัฐบาลและเอกชน ควรจะร่วมมือกันในการขยายงานด้านฝึกอบรมวิชาชีพที่สามารถทำรายได้แก่หญิงโสเภณี เพื่อเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นต่อไป และควรจัดหางานรองรับเพื่อเป็นหลักประกันที่มั่นคงด้วย

หน่วยงานทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมศิลปกรรม ควรมีการรณรงค์ในเรื่องจริยธรรมของครอบครัว และรณรงค์ต่อต้านการค้าประเวณี โดยมุ่งไปที่ผู้นำครอบครัวเป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อเปลี่ยนทัศนคติและค่านิยมต่อการให้สมาชิกในครอบครัวมาประกอบอาชีพโสเภณี

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงโสเภณีเป็นความต้องการตามธรรมชาติ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งจะมีส่วนช่วยลดความต้องการทางเพศหรือเบี่ยงเบนไม่ให้หมกมุ่นอยู่แต่ในเรื่องเพศ กิจกรรมนันทนาการมีหลายประเภท เช่น

กิจกรรมทางพลศึกษา มีเกมกีฬาต่างๆ เช่น

- ฟุตบอล แบดมินตัน วาเลย์บอล
- ศิลปหัตถกรรม มีการปั้น วาดเขียน แกะสลัก
- ดนตรี มีการร้องเพลง เล่นดนตรี
- งานอดิเรก เช่น สะสมภาพ สะสมแสตมป์

ควรนำหลักการในการให้บริการปรึกษา แนะนำ แนวทางการแพทย์และสังคมมาใช้ดำเนินการในการ ปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ เพื่อพัฒนา ศักยภาพของประชาชนให้เกิดการเรียนรู้ และ ตระหนักถึงอันตรายของโรค

การเผยแพร่ความรู้รวมทั้งการให้ข้อมูลที่ทันสมัย เกี่ยวกับสถานการณ์ของโรคและวิธีการป้องกัน เป็น สิ่งจำเป็นที่จะต้องกระทำอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเรื่องเพศสัมพันธ์

เอกสารอ้างอิง

1. วิวัฒน์ โรจนพิทยากร. โครงการรณรงค์อนามัย 100%: มาตรการป้องกันโรคเอดส์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์ 2534:5-10.
2. คณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ. แผนปฏิบัติการป้องกันและควบคุมโรคเอดส์ พ.ศ. 2538 - 2539. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2537:1-8.
3. กองแผนงานสาธารณสุข. สภาพและปัญหาสาธารณสุข นโยบายและกลวิธีการพัฒนาสาธารณสุขในแผน พัฒนาการสาธารณสุข ฉบับที่ 7 [พ.ศ. 2535 - 2539]. กรุงเทพฯ: กองแผนงานสาธารณสุข 2533:7-8. (เอกสารอัดสำเนา).

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ น.พ. ประวิทย์ ปรัชญคุปต์ ผู้ เชี่ยวชาญด้านเวชกรรมป้องกัน สถานกามโรคและ โรคเอดส์ภาษีเจริญ ซึ่งเป็นผู้ให้คำแนะนำและข้อ เสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณ คุณ ลดาวัลย์ สวณงาม และคุณประกิจ สวณงาม ซึ่งมีส่วน ช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ รวมทั้งสละเวลาตรวจและแก้ไขงานวิจัย

ขอขอบคุณกลุ่มตัวอย่างจากหน่วยงานต่างๆ ในเขตภาษีเจริญที่ให้ข้อมูลทำให้ได้ทราบความคิด เห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ รวมทั้งบุคคลอื่นๆ ที่มี ส่วนช่วยให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์